

BUŽ SE MNOU, PROŠ•M, BUŽ SE MNOU ...

ĀEtvrtk, 05 zĀĀ•MĀ- 2019

Smutek pĀ™ichĀzĀ- neĀ•ekanĀ a nevaruje nĀs pĀ™edem. Najednou pĀ™ijde den, kdy mĀite pocit, Ā¼e ani nedĀvĀ; smy rĀ;no z postele. NesvĀ-tĀ- vĀ;im slunĀ-Ā•ko (i kdyĀ¼ je venku nĀ;dhernĀ½ babĀ- lĀ©to), nikdo vĀ;s nemĀ; rĀ;d a ze zrcadla koukajĀ- jakĀ½si posmutnĀ; lĀ½ cizĀ- oĀ•i, kterĀ½ patĀ™Ā- vĀ;im. A mĀite pocit, Ā¼e vy sami sebe nemĀ;te rĀ;di, rĀ;di mĀ-t nemĀ-Ā¼ete. Ale pak zaslechnete nĀ;co hezkĀ©ho...

KRĀ•SNĀ•, KRĀ•SNĀ•, KRĀ•SNĀ•.... Ale abyste to nemĀ;li dnes tak jednoduchĀ©, mĀ;im pro vĀ;s velkou hĀ;danku: Ja zpĀ;vaĀ•ka (znĀ;imĀ; a ĀEeĀ;ka), kterĀ; zpĀ;-vala pĀ-seĀ^ s tĀ;mito slovy:

NeodchĀ;zej,
 kdyĀ¼ vĀ-Ā;i, jak plĀ;Ā•u,
 neodchĀ;zej, kdyĀ¼ znĀ;Ā; mĀ; Ā¼al,
 pokoj mĀ; zesmutnĀ;l,
 ty odchĀ;zĀ-Ā;i,
 ĀjedĀ½ stĀ-n jde blĀ-Ā¼ a blĀ-Ā¼.

NeodchĀ;zej,
 nesmĀ-Ā; se louĀ•it,
 neodchĀ;zej, nevĀ-m, co dĀ;il,
 nevidĀ-Ā; slzy mĀ©,
 lesk oĀ•Ā- mĀ½ch,
 hlavu mou skrytou v dlanĀ-ch?

Uhaslo by slunce,
 kterĀ© do mĀ½ch oken svĀ-tĀ-,
 v krbu zhas' by oheĀ^,
 kterĀ½ jen Ā°smĀ;v tvĀ; vznĀ-ti.

Neodcházej,

svět byl by prázdný

a samotný se jím bojím.

Však proč já to znám,

když bohužel

už jsi dávno, dávno jsi

těm se na vaše odpovídi...

d@niela